

[Tove Lindbo Larsen]

grund af et igangværende udvalgsarbejde under justitsministeriet.

Dette udvalg har nu afsluttet sit arbejde og konkluderer, at der ikke er noget, der taler for forbud mod æglægningsbure. Dog finder man, at der bør stilles visse krav om burens udformning.

Loven er en bemyndigelseslov, der giver justitsministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler om vilkårene for tilladelsen og om dyrenes pasning. Det gælder også regler om andre ægproduktionssystemer. Det veterinære sundhedsråd har afgivet en udtalelse, som vil komme til at ligge til grund for reglerne, som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget.

Veterinærdirektoratet skal administrere ordningen, altså såvel give tilladelse til burene som eventuelt tilbagekalde en tilladelse. Det finder jeg rimeligt, idet de er sagkyndige på området. Skulle der opstå særlige problemer af dyreværns-mæssig karakter, har veterinærdirektoratet mulighed for at indhente udtalelser fra det veterinære sundhedsråd.

Jeg finder det imidlertid meget vigtigt, at der tages et overordnet hensyn til dyrene, og det kan gøres i forbindelse med udformningen af reglerne om burens udformning og størrelse. Jeg må nok sige, at de mål, der står anført i bemærkningerne til lovforslaget, forekommer mig at være meget små. Jeg tænker også på den kontrolvirksomhed, der skal finde sted, og jeg anmoder ministeren om at være særlig opmærksom på disse to forhold.

Jeg skal lige tilføje, at i en del andre europæiske lande er der ingen særlige regler om burhøns. Enkelte har dog specielle krav til burens udformning, altså analogt med det forslag, der ligger på bordet her.

Med understregning af kontrolfunktionernes betydning skal jeg på socialdemokratiets vegne – på et par enkelte medlemmer nær – give tilsagn om et positivt udvalgsarbejde.

Askjær Jørgensen (FP):

Det er rigtigt, at dette lovforslag er en fortsættelse af et lovforslag, jeg fremsatte i 1977. Jeg er da meget tilfreds med, at den daværende justitsminister indså det nødvendige i at få dyreværnsloven forbedret. Jeg er naturligvis ked af, at det har varet så længe, at det skulle tage 1½ år at komme frem til

dette forslag, men vi er meget tilfredse med, at det nu foreligger.

Vi havde naturligvis gerne set, at det ikke i så høj grad var en bemyndigelseslov; vi ønsker, at det bliver en mere præcis lov. Men det skulle altså ikke være således, det fik ikke lov til at blive helt så enkelt, som vi havde skitseret det. Det skal vi dog ikke tærse langhalm på. Vi er klar til at tilslutte os det fremsatte lovforslag, og jeg skal kun benytte lejligheden til at komme med nogle enkelte generelle kommentarer.

Folketingets medlemmer er på det sidste blevet overdænget af en masse forskellige henvendelser, det bliver vi ofte herinde. Det er karakteristisk for henvendelserne, at de alle sammen kommer fra folk, der ikke rigtig ved, hvad det drejer sig om. Før jeg første gang fremsatte et lovforslag herom, havde jeg naturligvis været ude at se på nogle hundrede tusinde høns, der levede i bure. Hvis disse dyreværnsfolk påberåber sig at have forstand på dyr, så skulle de gå ud og høre, hvordan lyden er i et hønsehus, hvor der f.eks. er 50.000 eller 100.000 æglæggere i bur. Hvis man påberåber sig at have kontakt med dyr og ved, hvad dyreværn er, så vil man ganske let kunne høre, at hønsene, æglæggerne i burene, er veltilpas.

Hvis man i stedet gør det meget videnskabeligt, vil holde sig til det enkelte dyr, så prøv at tænke, hvordan det er med høns. Det er således, at en høne er et meget følsomt dyr. Hvis en høne befinder sig godt, er veltilpas, har fået det drikkevand, den skal have, og stadig har frisk forsyning af drikkevand, får det foder, den skal have, osv., så lægger en høne mange æg. Det giver altså kort og godt fed profit til ægproducenterne at sikre sig, at hønsene befinder sig så godt som muligt. Det vil sige, at vi simpelt hen ikke behøver at have en lovgivning på dette område. De, der producerer æg, har en klar økonomisk interesse i, at hønsene har det så godt som muligt, bliver behandlet så godt som muligt. Det er noget, man ikke kan omstøde, det er en naturlov, der er lagt ned i hønsene, det kan man ikke lave om, uanset hvor mange hundrede generationer man kører igennem, i hvert fald er videnskaben ikke langt nok fremme til det endnu.

Da vi havde det her fremme for halvandet års tid siden, oplevede vi, at TV og visse dele af pressen angreb det meget hårdt og ligesom